

Když vylezu ze subway na ulici, dostanu třáskou ránu. Tedy moje bublinky. Nevěděla bych, k čemu to přirovnat, je to super kravál velkoměsta: po silnicích jezdí dost policajtů, v jejich majápuťkách na plnicích koule houkačky. Stejně tak velké sanitky, kterých tu jezdí neurekom. Do toho houkačky v jezech nespokojených lidí, skápná brzdí i rovinná motorek. Neledasjakých, tady se na jakém táborech obyčejných motorce nejezdí, to jsou vady takové ty velké široké super-maxi-turbo, které, i když se ploužákem krokem, tak vydávají rachot jak vztáží cesty tryskáček. A autobusy... A samozřejmě - vjude někdo na co hraje, vykřikuje, nabízí, zpívá, vytrubuje, pobíhá... Mezi nimi jsou vjude možná na ulici ubytlení nejrozličnější - bampovci - bezdomovci, "houmláci".

Od starších, kteří - na ulici prošli u desítek let, přišel státní věk, a po zelení, tedy mládež tak kolem dvacítky. Jo, je tu taky dost mladších...

A každá má nějakou tu epravou vizitku, takovou upoutávkou: "hele, co mi je, kolik mi je, nemám nic, přispějte."

Je ale fakt, že je zas moc neobtěžuj, klidně si v tom svém "přímězemě" docela spokojeně žijou... Tahle paní, která si právě vyjádřila svém papundeklu - je o dost nepříjemnější nemoci (i když pochybuju, že ji skutečně má), se po chvíli sebrala, odešla ke známým kousek vedle a v rytmu bubenky vystihla dokonalý tanec. Pak odešla s kbelíkem publikum a šla si vedle na oběd. Prostě - každá si žije, jak chce, jak ho to baví... (Mj. bezdomovci je v New Yorku kolem 90 000 lidí, ale pouze pár procent z nich je trvale bez přístřeší. Másto máj totiž zavedený systém, díky němu má majlí lidé bez domova zabezpečeno, že máj - kde přispějí.)

d@niela